

DOS ARTICLES DE SERRA I BOLDÚ

Un dels aspectes que s'haurien d'estudiar de la personalitat literària i cultural de Valeri Serra i Boldú és tot el treball que desenvolupà al servei del periodisme. De fet, fins ara s'ha tendit a magnificar l'estudiós del folklore en detriment del publicista. En el cas de Serra i Boldú, ambdues vocacions havien fet camí d'una manera paral·lela i foren alternades eficaçment tot al llarg de la seva vida.

Avui presentem dues mostres d'aquesta feina periodística. Unes reflexions editorials publicades al diari «El País» de Lleida, durant l'etapa en què Valeri Serra i Boldú n'esdevingué director.

Val la pena de fixar-se, em penso, en dos detalls. D'una banda la signatura «Vasebol» (que equival a la primera síl·laba del nom i cognoms del nostre home de lletres [*Va* (Valeri) *Se* (Serra) *Bol* (Boldú)]) i també en el caràcter de glossa —Eugeni d'Ors, en el punt de mira— que tenen aquests articles. Tots dos són de l'any 1913. El primer, «Les barraques de *Fernando*» fou publicat el 29 de maig de 1913. El segon, «Los aprenents de ciclista», el dia 7 de juny de 1913.

ISIDOR CÒNSUL

LES BARRAQUES DE «FERNANDO»

Estém clamant per la constitució de un Ateneu, perque estém fermament convençuts que honoraria a Lleida. Paralelament, donchs hem de clamar per la desaparició de lo que la deshonra.

Les barraques de quincalla que a la festa major se instalen a «Fernando» son un afront que's fà a Lleida, una ignominia, que una capital les toleri, es donar de Lleida la impressió de un poblet de mala mort, i Lleida la culta, la ciutadana, no deu permetre-ho.

Enhorabona que's permetin instalacions, pero sisquera obligar als firandants a que subjectín les barraques a determinades condicions d'estética, car, ara, lo bon

gust hi te molt que dir. Aquells cotxes semblants als que'ls saltimbanquis passegen p'el mon, aquelles cretones i coloraines que donen l'impresió de un campament bohemí instalat en un carrer aristocràtic, donen al viandant foraster una pobra idea del gust de Lleida.

Respectuosos amb los interesos creats, hem esperat dir-ne res fins que fossin fora, mes ara, senyor Alcalde, cregui-ho, lo bon nom de Lleida exigeix que l'arquitecte municipal fassi un projecte i's comensi a pensar en les condicions que serà precís imposar als que vulguin vendre quincalla de ral i mix a la festa major de Lleida.

Les coses s'han de fer amb temps.

VASEBOL.

(«El País», Lleida, 29-V-1913)

POSTAL

LOS APRENENTS DE CICLISTA

Dies endarrera cridavem l'atenció del Sr. Alcalde per a que posés remei al abús que cometen los ciclistes incipients prenent per pista lo carrer de Blondel, acera avall, fins a la plaçeta de Berenguer IV.

Lo nostre simpatic Alcalde, amatent a nostres desitjos posà un municipal amb encarrec especial de refrenar los impulsos de nostres *sports-boys* i s'hi va coneixe, i's vàn evitar los disgustos que nostres heroics veïns sofríen de algun ciclista intemperant.

Mes tornen a les «andades». En lo mateix tragecte, desde que no hi ha'l municipal que tenia especialment l'encarrec de vigilar-los tornen á molestar als anants i vinents.

I lo que es pitjor, ahir, de ambulant p'el Passeig de Boters amb lo gran enamorat de la vía i de aquells indrets de Lleida que's diu D. Francisco Sagañoles, dos biclistes feien «esses» p'el passeig, amparats per la solitud del lloc, amb lo consegüent sobressalt de qui hi passeja i pot ser víctima dels accidents d'aprenentatge.

Oh senyor Alcalde! De les petites coses, dels petits detalls se dedueix la importancia de una cosa gran. De atendre tots los petits serveis de Lleida, ne farém una ciutat com cal. Altrament, los maliciosos podrien formar un inventari que calificarien despreciativament de ¡¡coses de Lleida!!

VASEBOL.

(«El País», Lleida, 7-VI-1913)

POSTAL